

اعتباریابی شاخص افسردگی و شاخص مقابله نارسا در آزمون رورشاخ

The Validation of Rorchach Depression Index(DEPI) and Coping Deficit Index (CDI)

Fateh Rahmani, Ph.D.

Kordestan University

دکتر فاتح رحمانی

دانشگاه کردستان

Abstract

This study aimed to determine the validity of Rorchach Depression and Coping Deficit Indices in depressed and non-depressed Iranian women. 40 depressed and 40 non-depressed subjects of the same age and education level were selected according to DSM IV clinical interview and Beck Depression Inventory. In order to assess the DEPI and CDI for each subject, the Rorchach Test was administered and scored using Exner's Comprehensive System. Results indicated that Rorchach Depression Index could be used in the diagnosis of depression and affective disorders, but there was no significant difference between the two groups in the CDI. Therefore, the ineffectiveness of the CDI in the diagnosis of depression and a probable independency between the two indices were suggested.

Key words: Rorchach Validation, Depression Index, Coping Deficit Index, clinical interview, Beck Depression Inventory.

چکیده

در این پژوهش اعتبار شاخصهای افسردگی و مقابله نارسا در زنان افسرده و غیرافسرده ایرانی بررسی شد. 40 آزمودنی افسرده و 40 آزمودنی غیرافسرده با سنین و تحصیلات مشابه براساس مصاحبه بالینی DSM IV و فهرست افسردگی بک انتخاب شدند. برای ارزشیابی شاخصهای افسردگی و مقابله نارسا در هر آزمودنی، آزمون رورشاخ اجرا و با استفاده از سیستم جامع اکسٹر نمره گذاری شد. نتایج نشان دادند که شاخص افسردگی (DEPI) رورشاخ می‌تواند در تشخیص افسردگی و اختلالهای عاطفی به کار برده شود اما تفاوت معناداری در شاخص مقابله نارسا (CDI) در تشخیص افسردگی نشد. بدین ترتیب عدمسودمندی CDI در تشخیص افسردگی و احتمال استقلال بین دو شاخص مشخص و تأثیر احتمالی بازداریها در نتایج گروه افسرده و اهمیت وضعیت عاطفی و ابعاد مهم شخصیت بر سازماندهی ادراکی، توانایی ارزیابی منطقی محركها و شیوه خاص توجه به آنها مطرح شد.

واژه‌های کلیدی: اعتباریابی رورشاخ، شاخص افسردگی، شاخص مقابله نارسا، مصاحبه بالینی، فهرست افسردگی بک.

Correspondence concerning this article should be addressed to Fateh Rahmani, Department of Educational Studies, Kordestan University, Electronic mail may be sent to: farahmani@yahoo.com

مقدمه

کند)، سبک شناختی / ادراکی (شیوه معمول ادراک و پردازش خبر) و جنبه‌هایی از سبک سازش‌یافتنگی فرد (تحمل تندیگی، منابع سازش‌یافتنگی). از آنجا که این سه سازه به درجات متفاوت از طریق گزارش کلامی دست‌یافتنی نیستند، ارزش بالقوه رورشاخ در کمی‌سازی فرایندهای روانشناسی ای نهفته است که از طریق پرسشنامه‌های سنتی و مقیاس‌های مصاحبه به سهولت به دست نمی‌آیند چرا که این ابزارها، ویژگی‌های خود- اسناد شده⁴ را ارزیابی می‌کنند و نه موارد ضمنی را (بورنثین، 2001).

به رغم آنکه تاکنون بیش از هزار اثر تحقیقی در مورد آزمون رورشاخ در جهان انتشار یافته است، در خلال گسترش این آزمون بازخوردهای متناقضی نسبت به آن وجود داشته است.

در وضع کنونی، گسترده‌ترین و پذیرفته‌شده‌ترین سیستم رورشاخ، سیستم جامع اکسنر است (گارناکسیا، دیل، ساپاتینو و سات ویک، 2001). آنهایی که سیستم جامع اکسنر را به کار می‌برند بر این باورند که این سیستم سه مزیت عمده دارد:

- نخست آنکه استفاده از سیستم جامع اکسنر از سیستمهای دیگر رورشاخ ساده‌تر و آسانتر است؛
- دوم آنکه، این سیستم به لحاظ عمل‌گرایی کاملاً شبیه به آزمونهای عینی است در صورتی که سیستمهای دیگر مبتنی بر مفاهیم مختلف روان تحلیل‌گری هستند.
- آخر آنکه، سیستم جامع یک مقیاس بالینی است که در اغلب موارد برای اهداف تشخیصی و پژوهشی‌های جنایی مورد استفاده قرار می‌گیرد در حالی که سیستمهای دیگر عمدتاً ابزار پژوهش‌اند و غالباً از آنها برای مطالعه شخصیت و هدفهای درمانی سود می‌جوینند.

اگرچه برخی از پژوهشگران اعتبار سیستم جامع را

اهمیت کاربرد آزمونهای روانشناسی در تشخیص افتراقی در شرایط مختلف کاملاً آشکار است. یکی از روش‌های مهم مطالعه پویایی شخصیت، شیوه‌های فرافکن هستند چرا که با استفاده از آزمونهای فرافکن می‌توان به نیازهای ضمنی فرد که امکان تشخیص آنها دشوار است و به آسانی از سوی وی بیان نمی‌شوند پی‌برد (مالسلینگ، 2002).

آزمون رورشاخ¹ معروف‌ترین آزمون فرافکن جهان است که در کلینیکهای روانشناسی و روانپزشکی برای ارزیابی شخصیت و آسیب‌شناسی روانی و ایجاد تمایز فرایندهای روانشناسی مرتبط با اختلالهای روانی، آسیبهای سنجش واقعیت و جز آن مورد استفاده قرار می‌گیرد (اسمیت، بایتی، نولز و هیلسن رُس، 2001).

مزیت مهم آزمون رورشاخ، عمق و گستردگی اطلاعات به دست آمده از آن است؛ با استفاده از این آزمون می‌توان در مدت زمانی نسبتاً کوتاه به حجم قابل ملاحظه‌ای از اطلاعات در مورد ساختار شخصیت - رگه‌های پایدار، حالت‌های موقعیتی و سیکهای معمول واکنش - و فرایندهای روان‌پویشی - نیازها و تعارضهای بنیادی مرتبط با تصمیم‌گیریهای تشخیصی و درمانی - دست یافت. این آزمون می‌تواند برای متخصصان بالینی اطلاعات گسترده‌ای در خصوص فرایندهای فکری، عملیات حل مسئله، حالت‌های هیجانی، منابع تندیگی² و اختلالهای³ روانشناسی، توانایی سازش‌یافتن، تصور از خود و ظرفیت‌های بین‌شخصی فراهم آورد (باتلر و گروس مارنات، 2003؛ گروسمن، واسیلیو، بن و گیورکو، 2002).

اگرچه پیشتر، این باور وجود داشت که رورشاخ اشعة X ذهن یا نوعی پنجره به ناهشیار است، اما نظریه‌پردازان بعدی نشان دادند که آزمون رورشاخ می‌تواند سه مؤلفه را ارزیابی کند: انگیزه‌های ضمنی (نیازهایی که فرد نمی‌تواند به طور مستقیم توصیف

1. Rorschach

2. stressor

3. disturbances

4. self-attributed

دکاتو (2001)، میر، ویگلیون، و اکسنر، (2001)، و مالمگرن (1999) الف، 1999 ب) نیز با بررسی اعتبار شاخصهای تفصیلی مختلف، اعتبار آزمون رورشاخ را مورد تأیید قرار دادند.

افرون بر این، تحقیقات متعددی که درباره توان تشخیصی آزمون رورشاخ در گروههای مرضی انجام شده‌اند توانسته‌اند شواهد معتبری در مورد اعتبار این آزمون ارائه دهنده. برای مثال می‌توان به پژوهش‌هایی در مورد شاخص روان‌گسیختگی (استوکس، پوگ، گروسو و زاکاریو، 2001؛ روین و آرسناکس، 2001؛ اسمیت، بایتی، نولز و هیلسن‌رس، 2001)، شاخص افسردگی (اسپروج و همکاران، 2002؛ بیب، فینر و هلمبک، 1996؛ آرچر و کریشنامورتی، 1997) و شاخص خودکشی (فولر، پیرز، هیلسن‌رس، هلدوبیک و پاداور، 2001) اشاره کرد.

همچنین، بررسیهای به عمل آمده در زمینه توان تشخیصی آزمون رورشاخ در تمایز اختلالهای شخصیت (بلایس، هیلسن‌رس، کاستلبری، فولر و بایتی، 2001)، اختلال تنیدگی پس‌ضربه‌ای³ (فروه، لورت و کیندر، 1995)، اختلال آسپرگر⁴ (هولاوی، موآک و شیپلی، 2001)، و روان‌دردمندی (گاکونو، لاوینگ، و بدھولد، 2002؛ گانلن، 2001) نیز نشان داده‌اند که توان تشخیصی آزمون رورشاخ با آزمونهای معتبر عینی برابری می‌کند.

آزمون رورشاخ دارای شش شاخص تشخیصی است: شاخص ادراکی - تفکری⁵ (PTI)، شاخص افسردگی⁶ (DEPI)، شاخص مقابله نارسا⁷ (CDI)، شاخص وسواس⁸ (OBS)، شاخص خودکشی⁹ (S-CON) و شاخص مراقبت مفرط¹⁰ (HVI).

دلایل متعددی وجود دارند که نشان می‌دهند با آزمونهای عینی برابر می‌دانند (گانلن، 2001؛ هیلر، رزنلت، بورنشتین، بربی و برونل - نیولیب، 1999؛ اکسنر، 1993؛ پارکر، هانسون و هونسلی، 1988)، اما معتقدان بر کاستیهای این سیستم تاکید کرده و مسئله اعتبار¹ و قابلیت اعتماد² رورشاخ را به میان آورده‌اند (وود، لیلیفلد، نزورسکی و گارب، 2001؛ هولتزمن، 2002). مؤلفان مختلف عینی نبودن نمره‌گذاری، عدم همسانی درونی یا قابلیت اعتماد بازآزمایی، فقدان اعتبار بالینی متقاعد‌کننده و عدم وجود اعتبار پیش‌بین رورشاخ را مورد انتقاد قرار داده‌اند. برای مثال وود و همکاران (2001) براساس بررسیهای خود در مورد افسردگی، روان دردمندی، اختلال شخصیت ضداجتماعی و اختلال رفتار هنجاری، قابلیت اعتماد نمره‌گذاری رورشاخ را مورد تردید قرار دادند.

با این حال، طرفداران رورشاخ نتایج مذکور را تأیید نکرده‌اند و این گونه یافته‌ها را به مشکلات روش‌شناختی این پژوهشها نسبت داده‌اند (گانلن، 2001؛ بورنشتین، 2001؛ اکسنر، 2001).

پژوهش‌هایی که به منظور هنجاریابی رورشاخ در جمعیت بهنچار صورت پذیرفته‌اند، اعتبار این آزمون را مورد تأیید قرار داده‌اند (اکسنر، 2001؛ وینر، 2001؛ میر و همکاران، 2002). برای مثال پژوهش پربی، مکدوگال و ویگلیون (1995) ثبات نتایج رورشاخ را در طی 5 سال نشان داده است. بررسیهای میر و همکاران (2002) نیز نشان داده‌اند که قابلیت اعتماد بین آزمون‌گرها در نمره‌گذاری سیستم جامع اکسنر بسیار بالا است. میانگین همبستگی‌های درون طبقه‌ای در 8 پژوهش از 0/82 تا 0/92 گزارش شده است.

بایتی و هیلسن‌رس (2002)، اسپروج، هندلر، پلانت و ویکر، (2002)، گارناکسیا و همکاران (2001)،

1. validity

2. reliability

3. Posttraumatic Stress Disorder (PTSD)

4. Asperger's Disorder

5. Perceptual Thinking Index (PTI)

6. Depression Index (DEPI)

7. Coping Deficit Index (CDI)

8. Obsessive Style Index (OBS)

9. Suicide- Constellation(suicide potential) Index (S-CON)

10. Hyper Vigilance Index (HVI)

شاخص افسردگی رورشاخ پیچیده‌ترین شاخص این آزمون است. تنوع و تعدد مؤلفه‌های تشکیل دهنده آن با شاخصهای دیگر تفاوت دارد. برای مثال، شاخص ادراکی - تفکری عمدتاً بر کیفیت شکل پاسخها و نمره‌های خاص متتمرکز می‌شود و شاخص مقابله نارسا نیز بر ابعاد مهم بازداری تأکید می‌کند. در مقابل، شاخص افسردگی (DEPI) شامل 15 مؤلفه است که مبنای هفت متغیر شاخص مذکور را تشکیل می‌دهند (جدول 1).

استفاده از DEPI برای ارزیابی افسردگی قابل دفاع است؛ ضعف آزمونهای مبتنی بر خود گزارش دهی، مانند آزمون بک و احتمال وجود مشکلات روانشناسی مختلف که می‌توانند نتایج آزمونها را تحت تأثیر قرار دهند، ضرورت کاربرد ابزارهای تشخیصی فراکن را در تمایز افسردگی آشکار می‌سازد. آزمون رورشاخ نه تنها قادر به تمایز نابهنجاریهای عاطفی است (اکسنر، 1993) بلکه می‌تواند موارد تمارض را به سادگی مشخص کند چه، بیمار نسبت به معنای پاسخهای خود، هشیار نیست.

جدول 1: مؤلفه‌های شاخص افسردگی رورشاخ و معانی رمزی آنها

معانی رمزی	مؤلفه
¹ فاصله‌گیری، تجربه هیجانی منفی، تصویر منفی از خود، نشخوارهای فکری مربوط به خود	Vista
² عواطف مخرب یا تحریک‌پذیر ³	Shadings
بازخورد منفی، مقابله جویانه یا خشمگینانه غیرمعمول در مقابل محیط	Space
توجه به خود و حرمت خود	(3r+(2)/R
میزان گرایش به پردازش حرکت‌های هیجانی یا اجتناب از حرکت‌های هیجانی	Afr
شکلی از محدودیت یا فشار روانشناسی	Blends<4
⁴ تجربه هیجانی آمیخته ⁵ یا سردرگم	Color-Shading blends>0
هیجان درون‌فکنی شده همراه با ایجاد تحریک‌پذیری، تنفس، بازداری و احساسهای دردناک	C
بازخورد بدینانه نسبت به خود و محیط، تجسمهای منفی از خود، خودپنداشت منفی	MOR
عقلی‌سازی، خنثی کردن تأثیر هیجانها، شکل ساده لوحانه ⁶ انکار برای تحریف تأثیر موقعیت	(2xAB + Art + AY)>3
علاقه به تعامل با دیگران	COP
سازش نایافنگی یا تعارض اجتماعی، انزوای اجتماعی	[[Bt+2xCl+Ge+Ls+2xNa]/R]>.24
وارسی غیرمعمول خود همراه با احساسهای آزاردهنده	FD>2
خود دوستداری و حرمت خود	Fr + rF
درماندگی، مشکل در مهار کشانده‌ها و احساسهای دردناک	FM+m
کنش‌وری شناختی و عاطفی به دست آمده است. برای مثال، پاسخهای MOR، شاخص خودمیان‌بینی،	به عقیده اکسنر (1993) تمایز افسردگی به وسیله آزمون رورشاخ، براساس معیارهای مختلف مربوط به

1. ruminative self-inspection
2. impinging
3. irritating

4. mixed
5. confused
6. naive

شاخص افسردگی نشان دادند که ۸۱٪ آزمودنیها (663 بیمار افسرده) نمره‌های ۵، ۶، و ۷ و ۷۱٪ آنان نمره‌های ۶ و ۷ داشته‌اند.

شاخص افسردگی دوبار بازنگری شده است. نخست برای وارسی شاخصهای خاص در زمینه متغیرهای کلیدی و سپس، به منظور ارزیابی خوشة دربردارنده متغیرهای مربوط به عاطفه (جدول ۲). با این وجود، اکسنر (1993) این نکته را خاطرنشان ساخته است که حتی پس از تغییرات اعمال شده در این شاخص، هنوز مشکل تشخیص «مثبت کاذب» و «منفی کاذب» براساس این شاخص وجود دارد.

جدول ۲: تفاوت شاخص قبلی و گونی افسردگی در سیستم جامع رورشاخ برای افرایش اعتبار آن (برگرفته از گانلن، ۲۰۰۱)

شاخص اصلی	شاخص تجدید نظر شده
1. Sum Vista>0	Sum Vista>0 or FD>2
2. Color-Shading Blends>0	Color-Shading Blends>0 or S>2
3. Egocentricity Index<.30	Egocentricity Index<.33 or>.44
4. Sum C>2	Sum C>2 or Sum Shading> FM+m
5. Sum MOR>3	Sum MOR>2 or Intellectualization Index>3
6.	COP<2 or Isolation Index>.24

اعتبار شاخص افسردگی رورشاخ در تشخیص افسردگی در پژوهش‌های متعدد دیگر نیز نشان داده شده است (اسپروج و همکاران، ۲۰۰۲؛ گانلن، ۱۹۹۶). براساس یافته‌های پژوهش‌های مذکور، توجه پژوهشگران به مواردی جلب شده که به رغم وجود نشانه‌های افسردگی، شاخص افسردگی معنادار نیست. چنین نتایجی غالباً در آزمودنیهای مشاهده می‌شود که ویژگی اصلی آنها استصال و درمانگی است؛ غلبه مشکلات بین شخصی و بازداری در این افراد موجب می‌شود که نمره‌های آنها در شاخص افسردگی پایین باشد. بدین ترتیب، برای ارزیابی این افراد، شاخص مقابله نارسا (CDI) تدوین شد تا امکان ایجاد تمایز

تعیین‌کننده‌های FD و شاخص عقلی‌سازی تأکید بیشتری بر فعالیت شناختی دارند، در صورتی که ترکیب‌های سایه - روشن C' یا Afr به طور مستقیم تری به عاطفه مربوط‌اند. این واقعیت که برای تشخیص افسردگی حضور هر دو مؤلفه لازم است، نمایانگر مشکلات افراد افسرده در هر دو زمینه است. براساس مؤلفه‌های این شاخص می‌توان گفت که این شاخص اساساً برای ارزیابی چهار قلمرو تدوین شده است: تصویر منفی از خود و حرمت خود، اختلال در عواطف، آسیبهای شناختی متأثر از عواطف و وضعیت بین شخصی و ارتباطی.

تفسیر این شاخص باید با احتیاط و در چهارچوب ارزش خاص آن صورت گیرد: ارزش‌های کمتر از ۴ از لحاظ آماری معنادار نیستند. ارزش ۵ بیانگر این است که آزمودنی دارای بسیاری از نشانه‌های مشترک بین افراد افسرده و یک اختلال عاطفی است اما می‌تواند بدین معنا نیز باشد که سازمان یافتنگی روانی آزمودنی ممکن است امکان افرایش افسردگی یا نوسانهای خلقی را فراهم کند. ارزش ۵ مثبت است اما نتیجه‌گیری قطعی را امکان‌پذیر نمی‌سازد. به عبارت دیگر، مشکلات یا نشانه‌های دیگر می‌توانند جانشین این تشخیص شوند. ارزش‌های ۶ و ۷ تعیین‌کننده‌تر هستند. این افراد، به استثنای افراد مبتلا به روان‌گسیختگی که تشخیص دوم افسردگی را هم دارند، واجد اختلال عاطفی وخیم هستند (اکسنر، 1993).

با این حال، بررسیهای مختلف (آرچر و کریشنامورتی، ۱۹۹۷؛ بلاس و همکاران، ۲۰۰۱) اعتبار بالای آزمون رورشاخ را در طبقه‌بندی درست افسردگی و روان‌گسیختگی مورد تأیید قرار داده‌اند و می‌بین این نکته‌اند که آزمون رورشاخ بهتر از بسیاری از آزمونهای رایج، قادر به ارزیابی آسیب‌شناسی روانی است.

نتایج پژوهش اکسنر (1993) در مورد هنجاریابی

صورت پذیرفته است؛ این تغییرات براساس حرکتی که تفسیرهای محتوایی مبتنی بر روان تحلیل‌گری در جهت تفسیرهایی با توجه به گروههای هنجاری داشته‌اند، نمایان می‌شوند. بر این اساس، هر نوع تفسیر رورشاخ مستلزم مقایسه نتایج آزمودنی با گروه هنجاری است.

این دیدگاه که نقش تفاوت‌های فرهنگی را نیز در به کارگیری و تفسیر آزمون در نظر می‌گیرد نیاز به پژوهش‌های گستردۀ در فرهنگهای مختلف را برجسته می‌سازد. استفاده از هنجارهای آمریکایی در جوامع و فرهنگهای دیگر با مشکلات روان‌سنجی فراوان همراه است. بنابراین، بدون انجام پژوهش‌های لازم برای اعتباریابی آزمون رورشاخ نمی‌توان از این آزمون در فرهنگهای دیگر استفاده کرد. از سوی دیگر، گستردگی متغیرهای رورشاخ، لزوم مقایسه جامعه‌های مختلف مرضی با افراد بهنجار و استفاده از آزمونهای متعدد برای اعتباریابی متغیرها و شاخصهای آن، موجب می‌شوند که هنجاریابی و اعتباریابی مؤلفه‌های این آزمون بسیار پیچیده‌تر از سایر آزمونها باشد.

بی‌تردید، تحقق چنین امری مستلزم سازماندهی پژوهش‌های متعدد است. بنابراین، در این پژوهش شاخص افسردگی رورشاخ بررسی شده است تا این نکته روشن شود که در یک محیط فرهنگی - اجتماعی متفاوت، تا چه اندازه می‌توان از این آزمون ارزنده برای اهداف تشخیصی مرتبط با شاخص افسردگی استفاده کرد. از آنجا که اعتباریابی شاخصهای مرضی آزمون رورشاخ، متضمن مقایسه نتایج آزمودنیهای بیمار و غیربیمار است، در این پژوهش نیز شاخص افسردگی رورشاخ (DEPI) براساس مقایسه نتایج رورشاخ در بیماران افسرده و افراد غیرافسرده ایرانی مورد ارزیابی قرار گرفته است.

بین افراد افسرده‌ای که استیصال آنها شدید و مشکلات بین شخصی آنها قابل توجه است از افراد مبتلا به اختلالهای افسردگی عاطفی فراهم شود (اکسنر، 1993).

شكل‌گیری شاخص مقابله نارسا نتیجه مستقیم پژوهش‌های مرتبط با شاخص افسردگی است. این شاخص نارساییها، بازداریها، محدود بودن ظرفیت عاطفی و فعل‌پذیری را نشان می‌دهد و متغیر آخر آن، نمایانگر وابستگی، احساسات دردنایک در روابط و شاخص جدایی یا تنها‌یابی است. روابط اجتماعی اغلب افرادی که در این شاخص نمره 4 یا 5 دارند براساس محدودیت موقیت بین شخصی، بی‌کفایتی¹ اجتماعی و یا حتی بی‌نظمی² اجتماعی متمایز می‌شود. غالباً استیصال یا بی‌کفایتی آنان در موقعیتهای اجتماعی، انواعی از ترکیب³‌ها و تفسیرها را در پی دارند که با معیارهای تشخیصی برخی از انواع افسردگی مطابقت می‌کنند.

همچنین، محدودیتهای سازش‌یافتنگی که با CDI مشت مشخص می‌شوند، پرسش عمومی‌تری را در مورد ظرفیتهای مهارگری مطرح می‌کند. ظرفیت یا قابلیت مهارگری عموماً بر حسب توانایی شکل دادن و هدایت پاسخها تعریف می‌شود. اما در مواردی که رشدنایافتنگی اجتماعی به آسیب‌پذیری بالقوه در مواجهه با مشکلات زندگی منجر می‌شود، ظرفیتهای مهارگری را زیر تأثیر خود می‌گیرد.

نکته دیگری که لازم است خاطر نشان شود آن است که اگرچه تدوین آزمون رورشاخ براساس تفسیر خاصی از توجه آزمودنی به تعیین‌کننده‌ها و کیفیت سازمان دادن به لکه‌ها(جایگاه و محتوا) آغاز شد، برای همگامی این آزمون با معیارهای فنی منطبق با دیدگاه روان‌سنجی، تغییراتی در تفسیر رورشاخ

1. ineptness
2. chaos

3. feature

آنان از دپلم تا لیسانس بود. به منظور ارزشیابی شاخصهای افسردگی (DEPI) و مقابله نارسا (CDI) در هر آزمودنی، آزمون رورشاخ انجام و با استفاده از سیستم جامع اکسنر نمره‌گذاری شد.

شاخص افسردگی شامل 15 مؤلفه است که در 7 متغیر قرار دارند. به هریک از این متغیرها نمره‌ای تعلق می‌گیرد که ارزش بیشتر از 4 معنادار است.

شاخص مقابله نارسا شامل 11 مؤلفه است که در 5 متغیر قرار دارند. هریک از این متغیرها مشخص‌کننده یک نمره هستند. در این شاخص ارزش بالاتر از 3 معنادار است.

از آنجا که نتایج پژوهش‌های اکسنر نشان دادند که نتایج دارای کمتر از 14 پاسخ احتمالاً بی‌اعتبارند (هولادی و همکاران، 2001)، در این پژوهش این موارد کنار گذاشته شدند. افزون بر آن، با توجه به برتری درصد شکل بر لامدا و ناهمانگی آن با تحلیلهای آماری پارامتریک در سیستم جامع رورشاخ، در این پژوهش از درصد شکل (F/R) به جای لامدا (F/non-F) استفاده شده است.

حداقل قابلیت اعتماد بین نمره‌گذاران، 0/85 بوده است. آزمون مجدد برای متغیرهای واحد پس از یک سال از 0/26 تا 0/86 و برای نسبتها و داده‌های درصدی از 0/64 تا 0/91 بوده است (اکسنر، 1993).

در این پژوهش برای ارزیابی شدت افسردگی از فهرست افسردگی بک (1979) نیز استفاده شد. بک، استیر و گاربین (1988) همسانی درونی این آزمون را بین 0/73 تا 0/92 و قابلیت اعتماد آن را بین 0/48 تا 0/86 گزارش کرده‌اند.

مطالعات وهاب‌زاده و پرتو (1352، 1353) نقل از فتحی آشتیانی، (1374) در ایران به منظور بررسی ارزش تمایز بیماران افسرده و افراد غیرافسرده می‌توان تشخیصی و تمایز این ابزار است. ضریب اعتبار

اهمیت این بررسی را می‌توان در چند نکته بر جسته ساخت:

- هنجاریابی شاخص افسردگی رورشاخ در جمعیت بیماران؛
- بررسی تفاوت‌های مؤلفه‌های تفصیلی شاخص افسردگی در افراد افسرده و غیرافسرده؛
- لزوم توجه احتمالی به نقش عوامل فرهنگی در کاربرد آزمون رورشاخ.

همانطور که پیشتر بیان شد اگرچه شاخص مقابله نارسا یک شاخص متمایز و مستقل آزمون رورشاخ است اما نتایج آن بیانگر ابعاد مهمی است که بدون در نظر گرفتن آنها نمی‌توان تغییرات نمره شاخص افسردگی را در بیماران افسرده به درستی تبیین کرد. بنابراین لازم است برای ارزیابی دقیق و مقایسه گروههای مورد پژوهش، نتایج آزمودنیها در شاخص مقابله نارسا نیز مورد توجه قرار گیرد.

بدین ترتیب، پرسش‌های زیر برای محقق مطرح شده است:

- آیا نتایج شاخص افسردگی رورشاخ می‌تواند معیاری برای تشخیص افسردگی باشد؟
- آیا بین مؤلفه‌های شاخص افسردگی از لحاظ قابلیت کاربرد آنها در جهت اهداف تشخیصی تفاوتی وجود دارد؟
- آیا شاخص مقابله نارسا می‌تواند مکمل شاخص افسردگی در تمایز بیماران افسرده باشد؟

روش

در این پژوهش از بین مراجعان (n=68) مراکز مشاوره و مطبهای روانپزشکی شهر سنندج در تابستان سال 1383، 40 بیمار افسرده واجد افسردگی مهاد و 40 فرد غیرافسرده با سن، جنس (مؤنث) و تحصیلات مشابه براساس مصاحبه بالینی DSM IV و فهرست افسردگی بک انتخاب شدند. دامنه سنی گروههای نمونه از 20 تا 40 سال و میزان تحصیلات

- ضوابط اکسنر با استفاده از آزمون مجدور کای؛
- مقایسه نتایج دو گروه افسرده و غیرافسرده در شاخصهای کلی و تفصیلی با آزمون t مستقل.

یافته‌ها

برای ترسیم وضعیت گروهها در متغیرهای مورد بررسی (شدت افسردگی، شاخصهای کلی و تفصیلی رورشاخ)، نتایج آنها در سطح توصیفی در جدولهای 3 تا 5 ارائه شده است.

نمودهای هربخش با نمره کل آزمون از 0/23 تا 0/68، همسانی درونی آن، 0/85 و اعتبار دو نیمه‌سازی مقیاس با استفاده از فرمول تصحیح اسپیرمن - براون، 0/81 گزارش شده‌اند (پورشهباز، 1372 نقل از کهرازه‌ی و همکاران، 1382).

- تحلیل داده‌ها در سه مرحله صورت گرفته است:
- توصیف وضعیت عمومی دو گروه افسرده و غیرافسرده بر حسب میانگین و انحراف استاندارد شاخصهای کلی و متغیرهای تفصیلی؛
  - مقایسه نتایج دو گروه افسرده و غیرافسرده براساس

جدول 3: درصد شاخصهای افسردگی و مقابله نارسا در آزمون رورشاخ

آماره						شاخص
7	>5	>4	>3	<4	گروه	
%0	%0	%2/5	%27/5	%72/5	غیرافسرده	افسردگی
%2/5	%13	%42/5	%77/5	%22/5	افسرده	
-	-	%17/5	%47/5	%52/5	غیرافسرده	مقابله نارسا
-	-	%12/5	%57/5	%42/5	افسرده	

جدول 4: درصد متغیرهای شاخص افسردگی (DEPI)

ردیف	متغیر	تعداد	گروه	
			غیرافسرده	افسرده
1	(FV+VF+V) $\geq$ (FD > 2)	80	%2/5	%10
2	(Col-Shd Blends) $\geq$ (S > 2)	80	%35	%80
3	(3r+(2)/R > .44 و Fr+rF=0) $\geq$ (3r+(2)/R > .33)	80	%57/5	%65
4	(Afr < .46) $\geq$ (Blends < 4)	80	%85	%87/5
5	(SumShading > FM+m) $\geq$ (SumC > 2)	80	%2/5	%57/5
6	(MOR > 2) $\geq$ (2xAB+Art+AY > 3)	80	%17/5	%30
7	(COP < 2) $\geq$ (Bt+2xCI+Ge+Ls+2xNa/R > .24)	80	%72/5	%100

جدول ۵: میانگین و انحراف استاندارد فهرست افسردگی بک به تفکیک گروه

آماره					
ارزش بیشینه	ارزش کمینه	دامنه تغییرات	انحراف استاندارد	میانگین	گروه
15	1	14	3/45	6/35	غیرافسرده
55	17	38	10/3	31/59	افسرده

گروه در متغیر 4 بیش از متغیرهای دیگر است. همچنین نتایج حاصل از اجرای آزمون بک این نکته را آشکار کرده است که تنها گروه افسرده در گستره افسردگی قرار دارد (جدول ۵).

در جدول 4 شاخصهای افسردگی و مقابله نارسا در دو گروه افسرده و غیرافسرده منعکس شده است. این نتایج تفاوت دو گروه را در شاخص افسردگی و شباهت آنها را در شاخص مقابله نارسا نشان می‌دهند. با توجه به جدول 4 مشاهده می‌شود که تفاوت دو

جدول 6: نتایج آزمون مجذور کای برای مقایسه دو گروه افسرده و غیرافسرده در شاخصهای کلی رورشاخ

شاخص	مجذور کای	درجة آزادی	سطح معناداری
افسرده	18/351	1	0/000
مقابله نارسا	0/802	1	0/251

S; C; Col-Shdg; FM+m; Cop; Cl-Sh BI; Blends; (3+2)/R; Es; AdjD; DEPI2; DEPI5; DEPI7

بحث و تفسیر

مقایسه نتایج دو گروه در آزمون بک میان تفاوت معنادار است ($p < 0.000$) و نشان می‌دهد که یکی از آنها کاملاً در گستره بهنجار و دیگری در چهارچوب مرضی قرار دارد. بنابراین، می‌توان سایر نتایج را با توجه به این نکته، مورد بررسی قرار داد.

در وهله نخست یافته‌های مربوط به شاخصهای کلی رورشاخ، که هدف اصلی این پژوهش هستند، مورد تحلیل قرار می‌گیرند و سپس متغیرهای تفصیلی آن به

برای مقایسه نتایج دو گروه در شاخصهای افسردگی و مقابله نارسا، از آزمون مجذور کای استفاده شده است (جدول 6). این نتایج نمایانگر تفاوت معنادار گروههای افسرده و غیرافسرده در شاخص افسردگی ($P < 0.000$), و معنادار نبودن تفاوت آنها در شاخص مقابله نارسا ($P < 0.25$) است. برای بررسی نتایج آزمودنیهای دو گروه افسرده و غیرافسرده در شاخصهای تفصیلی رورشاخ، نمره‌های دو گروه در هر یک از متغیرهای مورد مطالعه مقایسه شدند (جدول 7). این نتایج، نشان‌دهنده تفاوت معنادار گروهها در تعداد زیادی از مؤلفه‌های رورشاخ است (از $P < 0.04$ تا $P < 0.000$). این مؤلفه‌ها عبارتند از:

دلیل اهمیتی که در فهم و کاربرد این آزمون دارند
بررسی می‌شوند.

جدول 7: نتایج آزمون t مستقل برای مقایسه تفاوت گروهها در پرسشنامه بک.

مؤلفه‌های افسردگی و شاخص مقابله نارسا

شاخصها											
آزمون t				آزمون لوین				تفاوت			
معناداری	t	ارزش	درجه آزادی	خطای استاندارد	ناهمسان	معناداری	واریانسها	میانگینها	میانگین	تعداد	گروه آزمون
تفاوتها											
F											
0/000	-14/7	78	1/72	ناهمسان	/000	29/09	25/24	6/35	40	غیرافسرده	بک
								31/59	40	افسرده	
0/100	1/30	78	0/04	همسان	0/81	0/06	0/04	0/50	40	غیرافسرده	F/R
								0/45	40	افسرده	
0/010	-2/36	78	0/36	ناهمسان	0/04	4/29	-0/85	1/07	40	غیرافسرده	S
								1/92	40	افسرده	
0/000	-4/75	78	0/37	ناهمسان	0/000	26/59	-1/77	0/82	40	غیرافسرده	C'
								2/6	40	افسرده	
0/000	-5/13	78	0/47	ناهمسان	0/000	16/82	-2/42	1/27	40	غیرافسرده	Col-Shdg
								3/70	40	افسرده	
0/040	-1/78	78	0/82	ناهمسان	0/030	4/92	-1/45	4/02	40	غیرافسرده	FM+m
								5/47	40	افسرده	
0/150	-1/03	78	0/19	همسان	0/120	2/48	-0/20	0/35	40	غیرافسرده	MOR
								0/55	40	افسرده	
0/002	2/87	78	0/22	ناهمسان	0/000	19/03	0/62	0/97	40	غیرافسرده	COP
								0/35	40	افسرده	
0/070	1/49	78	0/04	همسان	0/110	2/61	0/06	0/26	40	غیرافسرده	Isolate/R
								0/20	40	افسرده	
0/000	-3/90	78	0/27	ناهمسان	0/002	10/81	-1/05	0/57	40	غیرافسرده	Cl-Sh Bl
								1/62	40	افسرده	
0/020	-2/14	78	0/50	همسان	0/470	0/54	-1/07	1/75	40	غیرافسرده	Blends
								2/82	40	افسرده	
0/040	1/81	78	0/04	همسان	0/970	0/001	0/06	0/38	40	غیرافسرده	(3+(2)/R
								0/32	40	افسرده	
0/120	-1/15	78	0/06	همسان	0/380	0/77	0/17	0/46	40	غیرافسرده	Afr
								0/53	40	افسرده	
(ادامه دارد)											

**جدول 7: نتایج آزمون t مستقل برای مقایسه تفاوت گروهها در پرسشنامه بک،
مؤلفه‌های افسردگی و شاخص مقابله نارسا (ادامه)**

آزمون	گروه	تعداد	میانگین	تفاوت میانگینها	شاخصها			
					آزمون لوین		آزمون t	
					معناداری	ارزش t	درجه آزادی	خطای استاندارد
2xAB	غیرافسرده	40	2/25	0/80	1/39	0/240	78	0/86
	افسرده	40	3/05					
WeiSC	غیرافسرده	40	2/32	0/42	-0/26	0/520	78	0/58
	افسرده	40	2/59					
EA	غیرافسرده	40	5/7	-0/61	0/360	0/99	78	0/99
	افسرده	40	6/3					
Es	غیرافسرده	40	5/65	-3/62	0/030	0/97	78	0/97
	افسرده	40	9/27					
Adj D	غیرافسرده	40	0/65	2/62	1/04	0/310	78	0/98
	افسرده	40	-1/97					
DEPI	غیرافسرده	40	2/77	-1/52	0/04	0/850	78	0/23
	افسرده	40	4/3					
DEPI1	غیرافسرده	40	0/02	-0/07	8/44	0/005	78	0/05
	افسرده	40	0/01					
DEPI2	غیرافسرده	40	0/35	-0/45	9/10	0/003	78	0/10
	افسرده	40	0/8					
DEPI3	غیرافسرده	40	0/57	-0/10	0/20	0/660	78	0/11
	افسرده	40	0/67					
DEPI4	غیرافسرده	40	0/85	-0/05	0/23	0/630	78	0/08
	افسرده	40	0/9					
DEPI5	غیرافسرده	40	0/02	-0/55	274/60	0/000	78	0/08
	افسرده	40	0/57					
DEPI6	غیرافسرده	40	0/17	-0/12	7/10	0/009	78	0/10
	افسرده	40	0/3					
DEPI7	غیرافسرده	40	0/72	-0/27	153/60	0/000	78	0/07
	افسرده	40	1					
CDI	غیرافسرده	40	3/1	-0/35	4/03	0/050	78	0/29
	افسرده	40	3/45					

این میزان برای گروه غیرافسرده نیز ۴۷/۵٪ است. بنابراین، شاخص مقابله نارسا به حل این مسأله کمک نمی‌کند، زیرا نمی‌تواند مشکل بالا بودن میزان منفی کاذب و مثبت کاذب را حل کند. این نتیجه‌گیری، همراه با عدم تفاوت معنادار نتایج شاخص مقابله نارسا در دو گروه (جدول ۷)، مؤید احتمال استقلال دو شاخص و تمایز ارزش تشخیصی آنها است.

نکته‌ای که در این رابطه قابل توجه است، تأثیر احتمالی بازداریها در نتایج گروه افسرده است. پایین بودن تعداد پاسخهای، پاسخهای ترکیبی و بالا بودن درصد شکل، نتایجی هستند که پاسخهای افسردگی را کاهش می‌دهند (اکسنر، 2001). به این شکل، بنابر تفسیر اکسنر، باید گفت که ما با گروهی مواجهیم که بازداری، بیان وضعیت عاطفی آنها را محدود کرده است. بنابراین به نظر می‌رسد مثبت بودن شاخص مقابله نارسا می‌تواند به معنای احتمال کاهش تصنیعی نمره شاخص افسردگی، یا حداقل به معنای احتمال حضور افسردگی هم باشد (موارد منفی کاذب). با توجه به این نتیجه‌گیری باید گفت که اگر شاخص مقابله نارسا، معنادار باشد بهتر است برای ارزیابی وضعیت خُلقی بیماران، از آزمونهای استاندارد شده دیگر استفاده شود. به عبارت دیگر، در این شرایط اعتبار نتایج شاخص افسردگی قابل تردید است.

توجه به مؤلفه‌های تفصیلی شاخص افسردگی و مقابله نارسا نیز نتایج قابل ملاحظه‌ای در بردارند. براساس این نتایج، می‌توان علت مهم معناداری شاخص افسردگی رورشاخ با میانگین متغیرهای کمتر از معیارهای سیستم جامع را پایین بودن برخی از مؤلفه‌های مهم افسردگی در گروه مورد مطالعه دانست. (Blends, MOR, FD, V)

بررسی متغیرهای شاخص افسردگی نیز نشان می‌دهد که متغیرهای اول و چهارم، متمايزکننده دو گروه نیستند (جدول ۴). چرا که متغیر اول ($FD > 2$ یا $FV + VF + V$) در هر دو گروه نادر است و

نتایج شاخص افسردگی دو گروه (جدول ۳) نشان می‌دهد که می‌توان حداقل نمره ۴ را مبین احتمال وجود افسردگی دانست. در صورتی که اکسنر (1993) نمره ۵ را به عنوان معیار معناداری این شاخص ارائه داده است. مطابق پژوهش‌های اکسنر، ۸۱٪ گروه بیماران افسرده نمره‌های ۵، ۶ و ۷ و ۷۱٪ آنها نمره‌های ۶ و ۷ داشته‌اند و فقط ۳٪ افراد غیرافسرده واجد شاخص افسردگی مثبت بوده‌اند. داده‌های به دست آمده از این پژوهش نشان می‌دهند که اگر با توجه به میانگین ۴/۳ گروه افسرده (جدول ۷)، نقطه برش مشخص‌کننده افسردگی را ۵ بدانیم، ۴۲/۵٪ افراد افسرده دارای نمره‌های ۵ و بالاتر بوده‌اند (جدول ۳) و این میزان برای افراد غیرافسرده، ۲/۵٪ است. بنابراین، مشاهده می‌شود که یافته‌های این پژوهش با داده‌های اکسنر (1993) مطابقت کامل ندارند و میزان موارد «منفی کاذب» قابل توجه است. اما، اگر نمره ۴ را نقطه برش بدانیم، میزان افراد افسرده‌ای که در این شاخص مثبت می‌شوند به ۰/۷۷٪ می‌رسد و این میزان برای افراد غیرافسرده ۰/۲۷۵٪ است. بدین ترتیب، میزان موارد مثبت کاذب افزایش می‌یابد. با توجه به میانگین ۴/۳ در گروه افسرده، اگر مطابق الگوی اکسنر به دنبال معیاری با احتیاط کامل باشیم، می‌توان همان نمره ۵ را به عنوان یک شاخص اطمینان‌بخش برای تأیید حضور افسردگی در نظر گرفت.

آیا در چنین شرایطی می‌توان از شاخص مقابله نارسا به عنوان یک شاخص مکمل برای شاخص افسردگی استفاده کرد؟ توجه به افراد افسرده‌ای که شاخص افسردگی آنها کمتر از ۵ و شاخص مقابله نارسا در آنها مثبت است نشان می‌دهد که ۰/۵۷٪ آنها در این گروه قرار می‌گیرند. بنابراین، اگر تبیین نخست اکسنر (1993) را در مورد استفاده همزمان از هر دو شاخص برای تعیین احتمال حضور نابهنجاری عاطفی در نظر بگیریم، ۰/۵۷٪ آزمودنیها را در بر می‌گیرد. اما،

پژوهش‌های بیشتر، به ویژه لزوم ارزیابی کمی بازداری را طلب می‌کند.

منابع

فتحی آشتینانی، ع. (1374). بررسی تحولی تصور از خود، حرمت خود، اختراق و افسردگی در نوجوانان تیزهوش و عادی. رساله دکتری روانشناسی، دانشگاه تربیت مدرس.

کهرازه‌ی، ف.، آزادفلاح، پ. و الهماری، ع. (1382). بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های حل مسئله در کاهش افسردگی دانش‌آموزان. مجله روانشناسی، سال هفتم، شماره 26، 127-142.

Archer, R. P., & Krishnamurthy, R. (1997). MMPI-A and Rorschach indices related to depression and conduct disorder: An evaluation at the incremental validity hypothesis. *Journal of Personality Assessment*, 69, 517 – 533.

Baity, M. R., & Hilsenroth, M. J. (2002). Rorschach Aggressive Content (AgC) Variable: A study of criterion validity. *Journal of Personality Assessment*, 78, 275- 287.

Beck, A. T. (1979). Cognitive therapy of depression: A treatment manual. New York: Guilford Press.

Beck, A. T., Steer, R. A., & Garbin, M. G. (1988). Psychometric properties of the Beck Depression Inventory: Twenty-five years of evaluation. *Clinical Psychology Review*, 8, 77-100.

Beebe, D. W., Finer, E., & Holmbeck, G. N. (1996). Low-end specificity of four depression measures: Findings and suggestions for research use of depression tests. *Journal of Personality Assessment*, 67, 272-282.

Beutler, L. E., & Groth Marnat, G. (2003). *Integrative assessment of adult personality*. New York: Guilford Press.

Bornstein, R. F. (2001). Clinical utility of the Rorschach inkblot method: Reframing the debate. *Journal of Personality Assessment*, 77, 39-47.

DeCato, C. M. (2001). The percept first, last, and always: The importance of microfacts in Rorschach analysis of the human movement response. *Journal of Personality Assessment*, 76, 190-193.

مؤلفه دوم متغیر چهارم (Blends<4) در 85٪ از گروه غیرافسرده نیز قابل مشاهده است.

همانطور که در جدول شماره 7 مشاهده می‌شود تفاوت مؤلفه‌های زیر در دو گروه معنادار نیستند: F/R; MOR; Isolate/R; Afr; 2xAB; WeiSC; EA; (DEPII; DEPI3; DEPI4; DEPI6); CDI.

در حالی که انتظار می‌رفت تفاوت برخی از مؤلفه‌های مذکور در دو گروه معنادار باشد؛ عدم تفاوت معنادار در برخی از مؤلفه‌ها به واسطه نادر بودن آنها در نتایج دو گروه و بعضی دیگر به دلیل بازداری و مشکلات سازش‌یافتنگی است.

بالعکس، توجه به مؤلفه‌هایی که تفاوت آنها در دو گروه معنادار است، بیانگر این نکته است که گروه غیرافسرده نسبت به گروه دیگر احساسهای دردناک کمتری دارند؛ وضعیت بین شخصی آنها مطلوب‌تر و تحمل تبیدگی آنها در سطح بالاتری است.

مالحظه کلی نتایج، میان این است که سازماندهی ادراکی، توانایی ارزیابی منطقی محركها و شیوه خاص توجه به آنها، تحت تأثیر وضعیت عاطفی و ابعاد مهم شخصیت آزمودنیها قرار می‌گیرد. ضمن آنکه با این آزمون می‌توان به شیوه بیان رمزی مسائل عاطفی، ارتباطی و خواسته‌های ضمنی آزمودنیها دست یافت.

در این پژوهش به دلیل محدودیت گزینش و حجم پایین مراجعان در مدت زمان محدود پژوهش، بیماران از لحاظ وضعیت اقتصادی- اجتماعی، تأهل، تعداد فرزندان و بومی یا غیربومی بودن محدود نشدند. همچنین، گستره سنی محدودتر و احتمال وجود نشانه‌های اختلالهای شخصیت همراه با افسردگی، از جمله مسائلی بودند که توجه به آنها امکان‌پذیر نشد. بنابراین، با آنکه این پژوهش در محدوده بیماران افسرده به نتایج مثبتی رسیده است اما بررسی تعمیم‌پذیری این نتایج در مورد جمعیت بهنجار و ارزیابی اعتبار مؤلفه‌های دیگر آزمون،

- Guarnaccia, V., Dill, C. A., Sabatino, S., & Southwick, S.** (2001). Scoring accuracy using the comprehensive system for the Rorschach. *Journal of Personality Assessment*, 77, 464-474.
- Hiller, J. B., Rosenthal, R., Bornstein, R. F., Berry, D. T. R., & Brunnel-Neuleib, S.** (1999). A comparative meta-analysis of Rorschach and MMPI validity. *Psychological Assessment*, 11, 278-296.
- Holiday, M., Moak, J., & Shipley, M. A.** (2001). Rorschach protocols from children and adolescents with Asperger's Disorder. *Journal of Personality Assessment*, 76, 482-495.
- Holtzman, W. H.** (2002). Over half a century of playing with inkblots and other wondrous pursuits. *Journal of Personality Assessment*, 79, 1-18.
- Kaplan, H. I., & Sadock, B. J.** (2000). *Comprehensive textbook of psychiatry*. New York: Williwns & wilkins.
- Malmgren, H.** (1999a). Colour shock -does it exist, and does it depend on colour? Lecture at the 16th international congress of Rorschach and projective methods; Amsterdam, July 19-24.
- Malmgren, H.** (1999b). Rorschach's idea of a "movement" response in the light of recent philosophy and psychology of perception. *Rorschachiana: Yearbook of the International Rorschach Society*, 24, 1-27.
- Masling, J.** (2002). How do I score thee? Let me count the ways. Or some different methods of categorizing Rorschach responses. *Journal of Personality Assessment*, 79, 399-421
- Meyer, G. J., Hilsenroth, M. J., Baxter, D., Exner, J. E., Fowler, J. C., Piers, C. C., & Resnick, J.** (2002). An examination of interrater reliability for scoring the Rorschach, comprehensive system in eight data sets. *Journal of Personality Assessment*, 78, 219-274.
- Meyer, G. J., Viglione, D. J., & J. E. Exner, Jr.** (2001). Superiority of form % over Lambda for Research on the Rorschach comprehensive system. *Journal of Personality Assessment*, 76, 68- 75.
- Parker, K. C. J., Hanson, R. K., & Hunsley, J.** (1988). MMPI, Rorschach, and WAIS: A meta-analytic comparision
- Blais, M. A., Hilsenroth, M. J., Castlebury, F., Fowler, J. C., & Baity, M. R.** (2001). Predicting DSM-IV cluster B, personality disorder criteria from MMPI-2 and Rorschach data: A test of incremental validity. *Journal of Personality Assessment*, 76, 150-168.
- Exner, J. E.** (1993). *The Rorschach: A comprehensive system, vol 1*. New York: John Wiley & Sons.
- Exner, J. E.** (2001). A comment on "The misconception of psychopathology: Problems with the norms of the comprehensive system for the Rorschach". *Clinical Psychology: Science and Practice*, 8, 386-388.
- Exner, J. E,** (2002). A new nonpatient sample for the Rorschach comprehensive system: A progress report. *Journal of Personality Assessment*, 78, 391-404.
- Fowler, J. C., Piers, C., Hilsenroth, M. J., Holdwick, D. J., & Padawer, J. R.** (2001). The Rorschach suicide constellation: Assessing various degrees of lethality. *Journal of Personality Assessment*, 76, 333-351.
- Frueh, B. C., Leveret, J. P., & Kinder, B. N.** (1995). Interrelationship between MMPI- 2 and Rorschach variables in a sample of Vietnam veterans with PTSD. *Journal of Personality Assessment*, 64, 312-318.
- Gacono, C. B., Loving, J. L., & Bodholdt, R. H.** (2002). The Rorschach and psychopathy: Toward a more accurate understanding of the research findings. *Journal of Personality Assessment*, 77, 16-38.
- Ganellen, R. J.** (1996). Comparing the diagnostic efficacy of MMPI, MCMI-II and Rorschach: A review. *Journal of Personality Assessment*, 67, 219-243.
- Ganellen, R. J.** (2001). Weighing evidence for the Rorschach's validity: A response to Wood et al. (1999). *Journal of Personality Assessment*, 77, 1-15.
- Garb, H., Wood, J., Nezworski, T. M., & Lilienfeld (2004).** Looking at the Rorschach. *Skeptical Inquirer*, 28, 64(1).
- Grossman, L. S., Wasylw, O. E., Benn, A. F., & Gyoerkoe, K. L.** (2002). Can sex offenders who minimize on the MMPI conceal psychopathology on the Rorschach? *Journal of Personality Assessment*, 78, 484-501.

- ment, 79, 142-160.
- Stokes, J. M., Pogge, D. L., Grosso, C., & Zaccario, M. (2001).** The relationship of the Rorschach Schizophrenia Index to psychotic features in a child psychiatric sample. *Journal of Personality Assessment*, 76, 209-228.
- Weiner, I. B. (2001).** Considerations in collecting Rorschach reference data. *Journal of Personality Assessment*, 77, 122-127.
- Wood, J. M., Lilienfeld, S. O., Nezworski, M. T., & Garb, H. N. (2001).** Coming to grips with negative evidence for the comprehensive system for the Rorschach: A comment on Gacono, Loving, and Bodholdt; Ganellen; and Bornstein. *Journal of Personality Assessment*, 77, 48- 70.
- Wood, J., Nezworski, M. T., Lilienfeld, S. O., & Garb, H. N. (2003).** The Rorschach inkblot test fortune tellers, and cold reading. *Skeptical Inquirer*, 27, 29-35.
- son of reliability, stability, and validity. *Psychological Bulletin*, 103, 367-373.
- Perry, W., McDougall, A., & Viglione, D. (1995).** A five year follow up on the temporal stability of the ego impairment index. *Journal of Personality Assessment*, 64, 112-118.
- Rubin, W.J., & Arceneaux, M. (2001).** Intractable depression or psychosis. *Acta Psychiatrica Scandindivica*. *Journal of Personality Assessment*, 104, 402-405.
- Smith, S. R., Baity, M. R., Knowles, E. S., & Hilsenroth, M. J. (2001).** Assessment of disordered thinking in children and adolescents: The Rorschach perceptual thinking index. *Journal of Personality Assessment*, 77, 447-463.
- Sprohge, E., Handler, L., Plant, D. D., & Wicker, D. (2002).** A Rorschach study of oral dependence in alcoholics and depressives. *Journal of Personality Assess-*